

Sărbătorirea MARELUI OCTOMBRIE în școli

Gazeta învățămîntului

organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul IX, Nr. 438

Vineri 4 octombrie 1957

4 pagini 25 bani

ORGANIZAȚIA SINDICALĂ

Organizația sindicală de bază din școală își rezervă un rol dintre cele mai importante în activitatea generală a școlii, a colectivului pedagogic. Ea este chemată, în primul rînd, să sprijine conducerea administrativă a școlii în îndeplinirea sarcinilor legate de instruirea și educarea elevilor, să dea voite inițiativa creării de învățători și profesori — membri de sindicat — să-i mobilizeze în scopul permanent perfectării profesionale, să-i ajute în îmbunătățirea pregătirii lor ideologico-politice, să-și vegheze și să lupte pentru respectarea drepturilor lor — acordate de partid și guvern în semnul unei deosebite prețuiri a nobilei munci pe care o desfășoară.

la început de an școlar

Colectivul este aproape același ca în anul trecut, cu singura deosebire că locul debinărilor a fost luat de înțelegere de spiritul de colaborare. Desigur, lucrurile nu s-au schimbat de la o zi la alta. A fost nevoie de multă muncă, de multe străduințe. Și tocmai în această privință a jucat un rol de seamă organizația sindicală de bază care, sub îndrumarea organizației de partid, a dat un sprijin puternic conducerii școlii în mobilizarea colectivului pentru o muncă profesională creatoare, în încheierea lui, în îndrumarea generală a întregii activități instructiv-educative.

Multe din organizațiile sindicale de bază din școli au reușit, în anul trecut, să aducă o contribuție valoroasă la îmbunătățirea procesului de învățămînt. Sînt deosebite însă și organizațiile care — din lipsa unei îndrumări permanente de către organele superioare, fie din neînțelegere, fie dintr-o greșită înțelegere a rolului lor — și-au îngustat sfera de activitate, rezumînd-o în unele cazuri doar la încasarea cotizației și la soluționarea unor probleme de asigurări sociale.

Experiența anilor trecuți a demonstrat însă că prezența organizației sindicale de bază este reclamată cu imperioasă necesitate în toate problemele legate de muncă și viața colectivului din școală. Este edificator în această privință exemplul de la școala de 7 ani din comuna Valea Călugărească, raionul Ploiești. Nu cu mulți ani în urmă, colectivul pedagogic al școlii de 7 ani din comuna Valea Călugărească era cunoscut în întreg raionul ca un colectiv în care domneau neînțelegerile. O parte din energia membrilor acestui colectiv, din puterea lor de muncă era folosită pentru „a se pune reciproc la punct”, pentru a demonstra organelor de învățămînt superior „dreptatea” unuia sau altuia din grupulețele care dezmembrau colectivul. Timpul pierdut cu întocmirea reclamațiilor, cu drumurile făcute la raion, la regiune sau chiar la București, preocupările legate de această răpeală colectivului posibilitatea de a se concentra asupra principalei lui îndatoriri — procesul de instruire și educare a elevilor, lăsînd la o parte faptul că acest exemplu nu putea decât să dăuneze munci educative pe care era chemat să-o conducă la îndeplinire colectivul. Situația de irascibilitate, de enervare, de indignare — justificată sau nejustificată — a unora sau altora din membrii colectivului nu putea, în nici un caz, să ofere liniștea, calmul, puterea de concentrare necesare predării. Ca o consecință, procesul de învățămînt din școală înregistra multe și serioase deficiențe.

În anul școlar trecut n-a mai sosit însă nici o veste alarmantă despre colectivul școlii de 7 ani din Valea Călugărească. Nici la raion, nici la regiune, nici în Capitală. După sfîrșitul anului s-a auzit că un număr destul de multumitor de absolvenți al acestui școli au reușit să obțină bune rezultate la examenele de admitere în învățămîntul mediu și profesional.

Ce s-a întîmplat oare la Valea Călugărească? Cum s-au rezolvat lucrurile acolo? Doriți să aflați răspuns la aceste întrebări ne-a îndemnat zilele trecute să vizităm școala.

Ordinea ireproșabilă, liniștea, curățenia — acestea au fost primele impresii înregistrate. Nivelul predării la această școală sătească nu este mai prejos de cel care se realizează la oricare școală cu tradiție îndelungată și cu profesori cu experiență. Lecția de geografie despre „Flora și fauna Europei”, ținută de tov. Florica Ioanîtescu la clasa a VI-a „B”, ca și lecția de limba română „Despre personificare și hiperbolă” predată de tov. V. Armășescu la clasa a VI-a „A” au arătat că în colectivul școlii din Valea Călugărească există profesori îndrăgostiți de profesunea lor, cu bogată experiență pedagogică. Elevii au plecat din clasă cu lecția aproape învățată. În cataloage au apărut primele note, care indică premise multumitoare.

Aducerea la îndeplinire a planurilor de activitate ale organizației sindicale s-a oglindit în întregul proces de învățămînt. Sarcinile școlare au fost realizate în întregime. Se obțin rezultate mereu mai bune la învățătură. Experiența unor profesori, ca de pildă a tov. Florica Ioanîtescu, a început să preocupe cadrele tinere. Pedagogii din școală caută să-și ridice nivelul pregătirii de specialitate și pedagogice, să-și ridice nivelul ideologico-politic. Unii dintre ei se ocupă și de studii cu caracter științific. Profesorul de limba franceză, de pildă, lucrează la câteva studii de specialitate și publică în reviste și ziare.

S-a îmbunătățit și munca obștească a cadrelor didactice, pe care le poartă înțelegerea adevărată a căminului cultural, în mijlocul cetățenilor din comună.

În ședințele organizației sindicale de bază se dezbate probleme importante și actuale ale procesului de învățămînt din școală, ale activității obștești, ale eticii profesionale a membrilor colectivului. Ca urmare, exigența profesorilor și învățătorilor față de propria lor muncă este în continuă creștere.

În unele școli însă — și din păcate numărul lor nu este de neglijat — nici directorii și nici conducerea organizațiilor sindicale n-au reușit să găsească, să fixeze locul pe care trebuie să-l ocupe aceste organizații în viața colectivului pedagogic. Cîtă energie nu se consumă în aceste școli în discuții sterile despre faptul dacă o problemă sau alta revine direcției sau organizației sindicale? Cît timp nu se pierde cu formalități birocratice — la care se rezumă adesea „activitatea” respectivelor organizații sindicale? Tutaror acestora li se poate spune că nu există colectivul de muncă și de viață ale colectivului școlii față de care organizația sindicală poate să rămînă indiferentă.

Directorii de școli trebuie să sprijine organizația sindicală, iar aceasta — după cum o confirmă toate documentele C.C. al S.M.I.C. — are datoria să pună în centrul activității ei sarcina ridicării necontenite a procesului de învățămînt. Activitatea organizației sindicale poate fi creatoare numai în măsura în care poartă de la situația concretă a colectivului și răspunde nevoilor lui.

CONSTANTIN RADOI

La 2 octombrie întregul nostru popor a sărbătorit Ziua Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne, ziua celor care, continuînd glorioasele tradiții de luptă ale poporului, stau de strajă păcii, apără ogoarele, fabricile și uzinele țării, fericesc celor ce muncesc. Elevii din școlile militare, rezerva de cadre a Armatei noastre Populare, au fost și ei în sărbătoare. La 2 octombrie ei au făcut bilanțul realizărilor de pînă acum în munca de pregătire militară, al succeselor obținute la învățătură, au hotărît să muncească și mai mult, și mai bine pentru a-și însuși cît mai temeinic meșteșugul armelor și a deveni ostași de frunte ai patriei.

În fotografie: Villoarele cadre ale armatei noastre discută asupra lecțiilor pe care și le pregătesc.

Congresul de la Leipzig și-a început lucrările

La 4 octombrie a.c. și-a început lucrările la Leipzig cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor. În centrul atenției Congresului se află problema largirii și consolidării unității de acțiune a tuturor muncitorilor, indiferent de concepțiile lor, precum și problema unirii sindicatelor atît pe plan internațional cît și pe plan național.

Delegații și observatorii care participă la cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor reprezintă aproximativ 100 milioane de muncitori. În afara or-

ganizațiilor sindicale afiliate la F.S.M., la Congres sînt reprezentate peste 90 de organizații sindicale care nu fac parte din F.S.M.

Delegația care reprezintă sindicatele din țara noastră este condusă de tov. Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. Din delegație fac parte, de asemenea, tov. Ion Nistor, președintele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură și Ștefană Funk, învățătoare din Timișoara.

S-au redeschis porțile universităților

Piini de entuziasm, după prima zi de cursuri

Credeam că numai școlăria măruntă așteaptă cu emoție prima zi de școală. Credeam pînă acum trei zile, cînd am văzut cu ochii mei, în lața institutelor de învățămînt superior, studenții sărutîndu-se și îmbrășiindu-se, vorbind gîlăgios. Va să zică, la 9 sau la 24 de ani lucrurile se întîmplă aproape la fel. Varietăți cel mult subiectele.

Să vedem, de exemplu, ce se discută pe un coridor al Institutului Agronomic din Craiova. În jurul lui Ioana Iuliana un grup numeros; nu e întrerupt de obșnuitele „am văzut și eu” sau „am fost și eu”, pentru simplul motiv că în Tunisia n-a mai fost niciodată nici un student croavean. Impresiile de la Seminarul internațional al studenților din agricultură sînt, fără îndoială, interesante, deci atenția grupului e firesc.

La Cluj, probabil în același decor de înțeles universitar gălăgios și trunze galbene căzînd nostalgice, Gabriel Cherebujiu pețorează dezvoltări despre Paris, pariziene și meciul de pomînd din linia „universităților”, cîștigat de romîni.

La București sînt alte seci de studenți întorși din străinătate, la Timișoara altele. În lași altele și, orice s-ar spune, reportaj, cu 400 de personaje — aceasta este cifra cadetilor universitari peste hotare — n-a scris nimeni pînă acum. Și dacă nu s-a scris, probabil că nu se poate.

„În facultăți, deschideri festive (cu excepția medicinei unde — numeric — predomină încă, — părinții candidaților, mai emoționali decît copiii) și multe surprize. La Iași, universitatea s-a îmbogățit cu trei secții: filozofie, pedagogie și geografie fizică. Prilej de bucurie pentru studenții și profesorii celei mai vechi universități din țară, care-și pregătește încă de pe acum, pentru 1960, centenarul. „Agronomii” din Iași au alte motive de multumire: al treilea cîmin, nou-nou, e gata. Laboratoarele, aproape că nu le mai recunoști: aparatul nou, microscop pentru fiecare student. Aproximativ aceleași noutăți la Orașul Stalin. Un cîmin nou, cu camere de cel mult cinci persoane și o cantină „ca farmacia” (redau — în transcriere exactă — expresia unui localnic) plus un vechi deziderat rezolvat: ocolul silvic al regiunii este, în sfîrșit, la dispoziția Facultății de silvicultură pentru practica studenților.

În București, avalanșe de asemenea noutăți. În ordinea importanței trebuie să încep cu note cămin al Institutului Agronomic, să vorbesc apoi de clubul complet renovat al Institutului Politic, de zecele și zecele de laboratoare reutilitate, gata să-și primească vechile cunoștințe din anii mai mari și, cu tot atîta ospitalitate, pe cele noi — „bobocii”.

I. BUCHERU

(Continuare în pag. 3)

despre lupta Uniunii Sovietice pentru eliberarea oameilor muncii de exploatarea capitalista.

Vor avea loc de asemenea în școli, pentru elevii mai mari, conferințe cu teme ca „Însemnătatea internațională a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și influența ei asupra mișcării revoluționare din România și asupra dezvoltării țării noastre pe calea socialismului”, „Rolul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al marelui său conducător, V. I. Lenin, în pregătirea și îndeplinirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și în lupta pentru lăurirea orînduirii socialiste în U.R.S.S.”. Ce a însemnat Marea Revoluție Socialistă din Octombrie pentru tineretul lumii? „Succesele istorice ale poporului sovietic în construirea socialismului și comunismului”, „Comsomolul — ajutor pentru construirea socialismului și comunismului”, „Portretul politico-moral al revoluționarului bolșevic”, „Rolul lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. în lupta pentru apărarea păcii și securității popoarelor” etc.

Organizațiile U.T.M. din școli, sprijinite de cadrele didactice, vor organiza întîlniri ale elevilor cu scriitorii, poeții și fruntași în producție, cu călătoreni care au luptat ca voluntari romîni în Armata Roșie sau ca ostași în diviziile „Tudor Vladimirescu” și „Horia, Cloșca și Crișan”, cu tineri care au participat la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova.

Pentru elevii claselor VIII-X se vor organiza seri literare, seri de muzică sovietică și românească, șezători. De asemenea, elevii vor participa la acțiunile care vor fi organizate în cursul săptămînilor muzicii și al săptămînilor filmului sovietic, la decada științei și culturii sovietice, la manifestări sportive, la concursuri literare, de desen și lucru manual.

Pentru cadrele didactice sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și Luna prieteniei romîno-sovietice vor constitui și un prilej de trecere în revistă a succeselor pe care le-au obținut în urma aplicării metodelor pedagogilor sovietici, de studiere mai aprofundată a acestora.

Noi școli agricole și de meserii

Creșterea continuă a nivelului de trai al țărânilor muncitore, electricizarea satelor, dezvoltarea industriei locale și a gospodăriilor comunale au determinat înființarea unor noi școli de meserii și agricole pentru pregătirea unor muncitori calificați în meserii necesare deservirii populației din mediul rural.

Aceste școli iau ființă pe baza unei recente hotărîri a Consiliului de Miniștri și sînt organizate în localitățile în care este asigurată o bună desfășurare a procesului de instruire și educare.

Noile școli de meserii și școli agricole, care primesc absolvenți ai școlilor de 7 ani, pregătesc muncitori cu un orizont tehnic larg și totodată cu o specializare precisă: electricieni, mecanici, lăcătuși, zidari, tîmplari, tinichigii, horticultorii, viticultorii, rotari, croitorii etc.

Comitetele executive ale sfaturilor populare acordă un sprijin serios organizării școlilor de meserii și agricole. La propunerea acestora sînt în perspectivă să ia ființă cîte trei școli agricole în regiunile București, Ploiești, Suceava, Bala Mare, patru școli agricole în Regiunea Autonomă Maghiară și încă 8 școli agricole în celelalte regiuni. Au și început să funcționeze școli de meserii în localitățile Belus, Zalău, Dej, Blaj, Odorhei, Suceava, Focșani, Râmnicu Sărat, Sîmleu Silvaniei, Toplița, Peștășani, Tulcea și Medieș, iar în București funcționează o școală de meserii cu profil de croitorie-confecționerie-textilă. Cu sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale se vor organiza școli de meserii și în alte localități, unde nevoile locale impun pregătirea muncitorilor în anumite meserii necesare deservirii populației.

La stabilirea profilului școlilor agricole s-a avut în vedere specificul muncii agricole din regiunea respectivă. Astfel, în regiunile agricole se organizează școli agricole pentru meseriile de agricultor și horticultor, în regiunile viticole pentru meseriile de viticultor și horticultor. Școlile de meserii sînt profilate ținîndu-se seama de condițiile pe care le oferă atelierele de instrucție practică ale școlilor și atelierele întreprinderilor cu caracter local.

Măsurile luate pentru crearea școlilor de meserii și școlilor agricole sînt primite cu multă căldură de părinții absolvenților școlilor de 7 ani.

Ing. E. RIZESCU
director în Ministerul Învățămîntului și Culturii

Semicentenarul școlii medii „DRAGOȘ VODA”

Nu de mult, școala medie „Dragoș Vodă” din Cîmpulung Moldovenească a sărbătorit 50 de ani de existență. Cu acest prilej a avut loc o adunare la care au participat absolvenții din anii 1907—1957. Participanții la acunare au trimis Consiliului de Miniștri o tele-

gramă asigurînd că vor apăra cu toată însuflețirea cuceririle revoluționare ale poporului nostru și că vor cultiva în rîndul generațiilor de tineri dragostea de muncă și învățătură, dragostea față de țară și prietenia între popoare.

Contribuția cadrelor didactice la IMBUNĂȚIREA MANUALELOR

Pentru aplicarea cu succes a noului plan de învățământ, Editura de stat didactică și pedagogică a întreprins în ultimii ani o vastă acțiune de elaborare a unor manuale noi, originale, și a unor noi traduceri. Cu eforturi sustinute atât din partea lucrătorilor din editură cât și din partea colaboratorilor externi — autori, traducători, referenți etc. — au fost întocmite numeroase manuale într-un timp relativ scurt. În această acțiune au fost atrase și colective largi de cadre didactice din toate colțurile țării, învățători și profesori cu o temeinică pregătire științifică și cu o bogată experiență didactică.

Manualele actuale au multe însușiri pozitive, confirmate de folosirea lor la catedră în anul școlar precedent. Totuși, unele dintre ele au încă nevoie de îmbunătățiri. Pentru aceasta, editura a recurs la sprijinul învățătorilor și profesorilor, cei mai îndicați să semnaleze lipsurile existente în manuale și să contribuie, prin sugestii prețioase, la îmbunătățirea conținutului acestora. La începutul anului școlar 1956-1957 au fost trimise la toate secțiile de învățământ regionale fișe de observații care să fie distribuite cadrelor didactice și completate de acestea, pe parcursul predării materiei, cu observații legate de fiecare lecție în parte. La încheierea anului școlar trecut, editura a primit un număr de 158 fișe de observații completate. Au trimis observații interesante, îndeosebi cadrele didactice din regiunile Stalin, Galați, Hunedoara, Constanța, Cluj etc. Din regiunile Arad, Bacău, Craiova, ca și din orașul București, însă, editura nu a primit nici o fișă completată, fiind lipsită, ca atare, de sprijinul cadrelor didactice respective.

Mulți dintre tovarășii care au făcut propuneri judicioase în legătură cu îmbunătățirea manualelor au rămas pe nedrept în fața faptului că manualele au apărut pentru anul școlar în curs în aceeași formă ca și în anul precedent. Multe dintre aceste manuale se schimbaseră, însă, cu mult timp înainte de sosirea fișelor. Aceasta s-a întâmplat pentru că editura urmărește să asigure stabilitatea manualelor — bineînțeles corectând greșelile științifice inadmisibile. Manualele recent elaborate vor fi îmbunătățite mai târziu, după mai mulți ani de folosire a lor în școală, după o analiză îndelungată și pe plan larg a conținutului lor. Până atunci, manualele sînt continuate servabile, primite în practică, sînt serios cercetate, selecționate pe probleme și ținute în evidență pînă în momentul cînd se va trece la revizuirea manualelor care au nevoie de rectificări.

Mulțumind tuturor învățătorilor și profesorilor care au trimis fișele completate la încheierea anului trecut, editura apelează și în acest an — cînd numărul manualelor noi originale și al noilor traduceri a crescut considerabil — la toate cadrele didactice, de la cele care predau la clase I-a pînă la cele care predau la clase X-a, să-și trimită, după încheierea cursului, observațiile lor cu privire la aceste manuale, atât sub raportul conținutului (volum, nivel de prezentare etc.), cât și sub raportul ilustrărilor și al condițiilor tehnice în general.

Un loc important în activitatea Editurii de stat didactică și pedagogică îl ocupă manualele pentru naționalitățile conlocuitoare. Multe din titlurile editate sînt destinate în fiecare an școlilor în limbile naționalităților conlocuitoare. În folosul acestor școli s-au elaborat manuale noi originale de limbă și literatură menținute în limba, unele manuale de limbă străină, unele adaptate la specificul limbii maghiare și germane, s-au tradus și continuă să se traducă din limba română manuale pentru disciplinele de cultură generală. Editura se străduiește să asigure o calitate înaltă a acestor manuale. La continua lor desăvîșire au însă un cuvînt de spus și cadrele didactice care predau la școlile în limbile naționalităților conlocuitoare. Editura așteaptă, în cursul acestui an școlar, observațiile și propunerile lor, atât în ceea ce privește manualele originale, cât și în ceea ce privește traducerile.

Din observațiile primite pînă în prezent, au și început să se cunoscă unele concluzii asupra manualelor noi originale. În unanimitate, cadrele didactice le recunosc însușirile remarcabile în privința modului cum sînt înfățișate cunoștințele, a nivelului de prezentare, a limbii și stilului, a ilustrațiilor etc. Fișele de observații primite se referă la mai toate manualele noi originale pentru clasele a V-a și a VIII-a. În legătură cu manualul de istoria literaturii pentru clasa a VIII-a, de pildă, s-au primit 20 de fișe. Cadrele didactice care le-au întocmit recunosc că acest manual cuprinde un material interesant și valoros. Dar se constată, totodată, că materialul este prea vast pentru numărul săptămînilor de ore rezervate studiului teoriei literaturii, ca și față de puterea de înțelegere a elevilor din clasa a VIII-a.

S-au făcut și alte observații interesante asupra acestui manual. Așa sînt, de pildă, observațiile tovarășilor Eugenia Pop (Bistrița), Pavel Braga și Ștefan Munteanu

(Alba Iulia), Horia Lupu (Medias), G. Tănăsescu și El. Ruță (Tecuci), L. Mircescu (Brăila) etc. Observațiile lor se referă atât la volumul manualului cât și la definițiile multor dintre noțiunile de teorie literară pe care le cuprinde acesta. Am dori ca, pe viitor, cei ce vor face observații pe marginea acestui manual să intre mai mult în amănunte, analizînd cu minuțiozitate deficiențele sale, dînd sugestii privitoare la elementele care, eventual, ar trebui reduse. Atragem însă cele mai multe cadre didactice apreciază manualul de limbă română pentru clasa a V-a ca fiind un manual bun. Tovarășii Liviu Sirca, M. Ciulcu și Elisabeta Avram (regiunea Hunedoara), M. Comes (regiunea Cluj), Victoria Gavrilescu (regiunea Constanța) și alții arată just aspectele pozitive și cele negative ale manualelor. Se va ține seama de observațiile lor privitoare la deficiențele tratării articuloare, adverbului, diptongului. Atragem în atenția tovarășului A. M. Răduțanu că nu se pot introduce în clasa a V-a ferurile comparativului și ale superlativului la adjective, nici pronumele reflexive, deoarece gramatica se predă concentric și aceste cunoștințe își au locul în clasa a VI-a.

Deosebit de interesante sînt aprecierile și observațiile în legătură cu manualul de limbă latină pentru clasa a VIII-a. Numeroși tovarășii, printre care Modest Beju, Ioan Cornea, C. Bucsan, Julieta Tănăsescu (regiunea Stalin), Ecaterina Andrei, Dan Andrei, Xenia Hinciu și Andrei Nicolaeșcu (regiunea Galați), Margareta Stancu (regiunea Cluj) și alții, au analizat cu competență conținutul manualului, arătînd că acesta are un nivel științific ridicat, o expunere clară, exerciții utile și bine întocmite, o limbă corectă etc. Profesorii observă, însă, totodată, că unele texte sînt grele, vocabularul unor lecții prea încălcat, unele construcții dificile (dativul cu esse, acuzativul cu infinitivul, construcțiile participiale). Ei fac propuneri concrete, judicioase, de îmbunătățire a manualului, indică ce texte anume să fie șterse etc.

Multe cadre didactice s-au oprit asupra manualelor de limbă franceză pentru clasa a V-a. Relevînd faptul că manualul de limbă franceză este, în general, bine întocmit, profesorii fac în același timp unele observații critice care merită toată atenția. Astfel, tov. E. Nicolae (Sighișoara) remarcă, împreună cu alți tovarășii, că unele texte din manual sînt cam lungi și conțin un vocabular prea bogat. Tov. O. Jănsa Mucenia (Tulcea) remarcă, pe bună dreptate, că între programa de gramatică a limbii române pentru clasa a V-a și programa de limbă franceză pentru aceeași clasă este necesară o mai strînsă corelație. Lipsa acestei corelații face ca elevii să întâmpine dificultăți în înțelegerea conjugărilor reflexive a verbelor în limbă franceză, deoarece la limbă română nu se studiază nici măcar pronumele reflexive în clasa a V-a. Atragem însă atenția tovarășei Maria Vartanescan (Constanța) că n-ar fi bine să se elimine vocabularul pe lecții, iar tovarășului Ioan Dumitru (Orăștie) că n-ar fi just să se includă și predarea perfectului compus și a viitorului în clasa a V-a, deoarece și așa manualul are nevoie în viitor de unele simplificări.

Multe cadre didactice recunosc claritatea și accesibilitatea manualului de limbă engleză pentru clasa a V-a. De exemplu, tovarășii E. Iordănescu din regiunea Galați sau Venera Goma din regiunea Stalin. Alții profesori, printre care se numără, de pildă, tov. Maria Cîrstea din regiunea Stalin, semnalează însă că unele lecții ar fi prea lungi și încălcate. Manualele de istorie antică pentru clasa a VIII-a și de istoria eului mediu pentru clasele V-VI au fost îndreptate cercetate de către profesorii de specialitate, care fac observații dintr-o parte sau alta a volumului, dar se constată că unele manuale, la caracterul lor științific și la stilul lor, asemenea observații sînt cuprinse în fișele completate de tovarășii N. Irim (Tecuci), Sextilia Popa (Brad), D. Ionescu (Buzău) etc.

De o prețioasă deosebită se bucură manualele de algebră și geometrie pentru clasa a VIII-a. Unii profesori — ca tovarășii D. Popescu (Fetești), M. Frunză (Constanța), V. Simionescu (Tulcea), Maxim Tănăsescu (Mărășești), Em. Renheimer (Orașul Stalin) etc. — au arătat că, în unele cazuri, manualul de geometrie dă prea multe indicații la probleme, că sînt necesare mai multe probleme care să contribuie la polihimizarea învățămîntului și, de asemenea, mai multe probleme cu date numerice. Tovarășii D. Moneșcu, V. Simionescu și D. Popescu (din regiunea Constanța), ca și alți profesori, susțin că manualul de algebră pentru clasa a VIII-a este prea dezvoltat.

Și în legătură cu manualele de geografie pentru clasele a V-a și a VIII-a s-au primit multe observații, care se opresc atât asupra fondului, cât și asupra modului de prezentare a problemelor, asupra stilului. Mulți profesori (de exemplu, tov. Liviu Grecu din Sighișoara) cer să se elimine unele cunoștințe care privec microrelieful. Sînt necesare propuneri mai concrete în acest sens, arătîndu-se care anume cunoștințe par de prisos, cu atât mai mult cu cît alți profesori cer

Introducerea unor elemente în plus față de cele existente. Vor fi privilegiate toată seriozitatea observațiile tov. Eugenia Filipescu (Brăila), care semnalează că în capitolul privitor la cartografie din manualul pentru clasa a VIII-a sînt date prea multe cunoștințe, că lipsește din manual teoria cosmogenică a lui Fesenkov. Lecturile geografice pe care le cere tov. Em. Flueraș (Sighișoara) vor apărea în anii viitori în broșuri separate. Nu putem fi însă de acord cu tov. Gheorghe Dăicu (Constanța), care cere să se indice în manual numele savanților care susțin că laurile La Oza și Onega sînt rămășițele unor mări, ca și al celor care susțin că ele sînt lacuri glaciare. Acestea ar duce în mod cert la supraîncălzire.

Cu multă atenție au fost studiate de către profesorii de specialitate ale manualelor de botanică pentru clasa a V-a și a VIII-a. Cele 31 de fișe soșite în legătură cu aceste manuale aduc nemămurată sugestii menite să contribuie efectiv la îmbunătățirea lor. Profesorii ca Otilia Gancu (Bistrița), Eugenia Alexiu (Constanța), Ovidiu Pamaiteșcu (Fetești), Maria Alexe (Ivești), Valeriu Melinte (Pădureni) și alții semnalează că în manualul de clasa a V-a sînt unele lecții prea lungi, unora cu 'prea multe amănunte.

O serie de profesori au făcut propuneri interesante în legătură cu manualul de botanică pentru clasa a VIII-a, cerînd să se renunțe la unii termeni tehnici (gigrofit, xerofit, halofit etc.), să se dea și o lecție, nu numai o lectură despre rolul plantelor etc. Sînt însă și unele propuneri asupra cărora editura are rezerve ca, de pildă, să nu se amintească despre respirația anaerobă, sau să se explice chimiosinteza, precum și o propunere cu totul inacceptabilă — să nu se mai delimiteze materia pe lecții.

Contactul stabilit pînă acum între editură și cadrele didactice prin completarea fișelor de observații constituie doar un început, pe care editura se va strădui să-l intensifice, să-l adîncească. Observațiile primite reprezintă pentru editură și pentru autorii manualelor o bază serioasă de discuții, care va fi dezvoltată în cursul acestui an școlar. Toate cadrele didactice, care au posibilitate să verifice în procesul lor valoarea manualelor, sînt chemate să trimită editurii, la finele anului școlar, un material critic cît mai amplu și corect, în legătură cu forma acestora. Învățătorii și profesorii vor contribui astfel la îmbunătățirea a manualelor școlare și, prin aceasta, la ridicarea nivelului general al învățămîntului.

Prof. ALEX. BOJIN
redactor-șef al Editurii de stat didactică și pedagogică

Nu-i deloc greu de numărat.

Lecția de fizică

Aplicarea în cursul acestui an școlar, la cele mai multe clase, a unor noi programe și manuale de fizică constituie un pas însemnat pe calea ridicării nivelului de pregătire al elevilor la această disciplină. Tocmai de aceea profesorii de fizică au datorat și cunoașterea bine acestor manuale și programe, să le studieze cu atenție, pentru a le putea folosi cu rezultate cît mai bune în munca lor.

Am avut prilejul, zilele acestea, să asist la o lecție de fizică la clasa a IX-a a școlii medii nr. 1 din Giurgiu, la care predă tovarășa profesora Ileana Radu. Ait răspunsurile pe care le-au dat elevii în legătură cu tema „Presiunea hidrostatică” studiată la lecțiile anterioare, cît și predarea lecției noi — „Legea lui Arhimede și aplicațiile ei” — au arătat clar cît tov. Radu nu numai că a sesizat aspectele importante ale noilor programe și manuale de fizică, dar și că, în general, știe să le folosească cu pricepere în vederea ridicării nivelului de pregătire al elevilor ei.

La începutul lecției, cu prilejul verificării cunoștințelor, elevii tovarășii Radu au arătat prin răspunsuri clare, precise, că înțeleg ce este presiunea hidrostatică, care sînt cauzele care o determină, ce valoare are ea și de cine depinde această valoare, și de direcție se exercită. Ei au dedus corect că înălțimile sînt invers proporționale cu densitățile în cazul a două lichide care nu se pot amesteca, aflate în echilibru în vase comunicante. Tovarășa Radu le-a cerut nu numai să descrie fenomenele, ci și să explice — lucru asupra căruia noul manual insistă în mod special.

În expunerea lecției noi, tovarășa Radu a descris experiența prin care se verifică legea lui Arhimede și a trecut apoi la deducerea teoretică a acestei legi pe baza legilor presiunii hidrostatice. Deducerea legii lui Arhimede și pe calea teoretică, așa cum se tratează în noul manual, și nu numai prin metoda experimentală, dă fără îndoială elevilor posibilitatea de a înțelege mai adînc această lege atât de importantă în fizică și în tehnică. În cursul demonstrației tov. Radu a reușit să trezească interesul întregii clase prin întrebări alese cu grijă, astfel încît elevii înșiși să ajungă la deducerea legii. În acest mod predarea lecției noi l-a dat posibilitatea să fixeze și mai bine cunoștințele însușite anterior de elevi, legîndu-le de cunoștințele nou predate.

Dacă în ceea ce privește nivelul științific al lecției tovarășa Radu a reușit să se mențină la nivelul noului manual, nu același lucru se poate spune însă în ceea ce privește lămurirea elevilor asupra aplicațiilor practice ale cunoștințelor predate. Aceasta s-a legat, care este foarte vizibilă în textul lecției din manual și care este menită să contribuie tocmai la predarea politehnică a elevilor, sînt sărăcite principala a predării fizicii — nu s-a realizat de loc cu prilejul verificării cunoștințelor predate la lecția precedentă și prea puțin cu prilejul predării lecției noi. Au fost verificate cunoștințele elevilor în legătură cu legile vaselor comunicante, dar nu s-a urmărit dacă ei știu să indice unde se aplică aceste legi în practică. La lecția nouă s-a vorbit despre plătirea corpurilor, dar s-a pomenit doar în trecere despre echilibrul corpurilor parțial confundate, fără să se dea, de pildă, explicația plătirii submarine, a condițiilor de plătire în echilibru stabil a vapoarelor etc. Prin tratarea chiar sumară, atât cît este în manual, a acestei chestiuni atât de importante din punct de vedere practic s-ar fi realizat într-adevăr o legătură între teorie și practică, elevii ar fi fost stimulați să studieze mai atent legea lui Arhimede.

Fără îndoială, lecția tovarășei Radu ar fi dat rezultate și mai bune dacă s-ar fi efectuat în legătură cu experiența pentru verificarea legii lui Arhimede — cu atât mai mult cu cît această experiență ar fi putut foarte bine fi executată și de una sau mai multe elevs, sub îndrumarea și supravegherea profesoarei, după o pregătire prealabilă.

Deducerea legii lui Arhimede atât pe cale experimentală cît și teoretic poate constitui pentru profesor un bun prilej de a arăta elevilor importanța în general a experiențelor și a deducțiilor teoretice în stabilirea legilor fizicii. Elevii vor înțelege astfel că deducția teoretică conduce la aceleași rezultate ca și experiența tocmai pentru că legile fizicii, formulele anume fenomene care au loc în natură, sînt deduse, la rîndul lor, din realitatea obiectivă.

Noile manuale și programe de fizică înlesnesc o strînsă legătură a predării cu problemele practice, ale producției industriale. Tocmai de aceea fiecare profesor de fizică trebuie să folosească din plin materialul pe care îl oferă acestea. Tovarășa profesora Ileana Radu, care dă do vadă de o serioasă pregătire în specialitate și de pricepere pedagogică are, fără îndoială, posibilitatea de a realiza acest lucru, care îi va îngădui să ridice și mai mult nivelul pregătirii elevilor ei.

Invățămintele experienței

Practica la catedră îi ajută pe învățători și profesori să-și îmbunătățească continuu munca atît prin aprofundarea principiilor pedagogice și a cunoștințelor de specialitate, cît și prin analiza creatoare a datelor experiențelor. Orice pedagog cu oarecare practică în învățămînt își poate aminti cum, în contact cu realitatea vie a clasei, a reușit să-și elimine ezităriile sau erorile, să-și perfecționeze metodele, să-și perfecționeze procedeele. Această observație este valabilă nu numai pentru cadrele tinere, ci și pentru pedagogii care își calculează vechimea la catedră în decade și nu în ani.

Un asemenea pedagog este tovarășul Valerian Veteleanu, profesor de matematică la școala medie nr. 6 din Orașul Stalin. „Este foarte important ca la începutul fiecărui an școlar — ne spune tov. Veteleanu — profesorul să-și revadă observațiile notate în carnet în cursul anului precedent, pentru ca pe de o parte să evite pe viitor unele greșeli sau neajunsuri, iar pe de altă parte să aplice experiențele ce au dat rezultate pozitive”. Aceasta se referă atît la utilizarea programei și a manualului în întocmirea planificării, la adaptarea acestuia în funcție de nivelul clasei, cît și la îmbunătățirea conținutului lecțiilor și a metodei lor de predare.

Întocmînd că programa nu este o schemă rigidă și că, deci, ea nu trebuie aplicată mecanic, tov. Veteleanu a distribuit materia prevăzută în programa de geometrie pentru clasa a VI-a ținînd seama de observațiile făcute în cursul anului trecut. Astfel, lucrările practice, care în programă sînt trecute în total la sfîrșitul anului, au fost repartizate de profesor la capitolele respective (aplicațiile de trasare a liniilor drepte pe teren și de jalonare au fost introduse imediat după predarea cunoștințelor despre linia dreaptă; măsurarea unghiurilor pe teren — după predarea subcapitolului „Măsurarea unghiurilor” etc.).

Conștient de valoarea deosebită a metodei intuitive în predarea geometriei — îndeosebi la clasele mici, unde elevii fac cunoștință pentru prima oară cu o seamă de noțiuni ale acestor discipline — tov. Veteleanu folosește un bogat și variat material didactic. Prin folosirea bețisoarelor de diferite dimensiuni, de pildă, elevii sînt ajutați să înțeleagă de ce nu se poate construi un triunghi decît atunci cînd o latură este mai mică decît suma celorlalte două sau mai mare decît diferența lor. La fel, elevii își însușesc mai ușor cunoștințele despre pozițiile relative a două cercuri — exterioare, interioare, secante etc. — dacă profesorul folosește spre exemplificare două cercuri metalice de diferite mărimi, după cum în predarea capitolului despre parabolă se folosește un patruleter cu laturile mobile, care poate lua toate formele particulare ale par-

lelogramului de elevilor posibilitățile să deosebească proprietățile particulare ale figurilor geometrice respective (dreptunghi, pătrat, romb etc.) de cele comune tuturor paralelogramelor.

Experiența anilor anteriori l-a mai arătat profesorului Veteleanu necesitatea de a multiplica materialul didactic existent (plăși și instrumente), pentru ca grupe și mai mici de elevi sau chiar fiecare elev să poată observa sau mînuși materialul în același timp. Se știe că de însușirea temeinică a noțiunilor de bază ale oricărui obiect de studiu depinde în mare măsură înțelegerea tuturor problemelor cursului respectiv. Dîndu-și seama de importanța acestui lucru, profesorul Veteleanu pune un accent deosebit pe însușirea noțiunilor de bază ale geometriei, prevăzute în capitolul introductiv, și își propune să revină ulterior, ori de cîte ori se învește prilejul, asupra acestor cunoștințe.

De asemenea, profesorul știe că în predare trebuie să ține seama de nivelul colectivului de elevi al clasei respective. Aceasta presupune cunoașterea elevilor — lucru ce este posibil prin asigurarea continuității învățămîntului sau profesorului la aceeași clasă. În cazul cînd trebuie să lucreze cu o clasă nouă (așa cum l-a s-a întîmplat acum tovarășului Veteleanu), pedagogul are datorită să-și cunoască elevii în cursul etapei de recapitulare de la începutul anului. De observațiile culese cu această prilej (cu privire la colectiviul clasei în total și la fiecare elev în parte) tovarășul Veteleanu va ține seama în fiecare etapă a muncii din cursul anului, îndeosebi în vederea completării eventualelor lacune în cunoștințele elevilor.

Tot experiența l-a arătat tovarășului profesor Veteleanu necesitatea de a lua, încă de la începutul anului, măsuri pentru combaterea rămînelor și a stăruințelor vătătoare a elevilor. Într-o astfel de situație, directorii și cadrele didactice care pormesc campania împotriva rămînelor în urmă la învățătură abia după primul trimestru, cînd notele indică o situație îngrijorătoare. Se știe însă că redresarea unui elev rămas în urmă la învățătură este cu mult mai anevoioasă decît preîntîmpinarea, prin mijloace corespunzătoare, a acestei situații. De aceea, pentru elevii care nu au această condiție bună de învățătură și sînt în pericol, din această cauză, să rămîna în urmă, tov. Veteleanu a organizat încă de pe acum, ca și ceilalți profesori de la școala medie nr. 6, cu sprijinul conducerii școlii, efectuarea lecțiilor la școală, sub supravegherea lui.

„Experiența ne învătă — ne spune tov. Veteleanu — ea ne ajută să ne perfecționăm mijloacele noastre de muncă”. Iar aceasta, adăugăm noi, contribuie la ridicarea continuă a calității învățămîntului, la pregătirea tot mai temeinică a elevilor.

I. AXENTE

S-au redeschis porțile universităților

(Urmare din pag. 1)

Este, în persoana acestui an înli — generic vorbind — un minunat subiect de reportaj. Din toate timpurile, adică de cînd există universitățile, a fost interesant să urmărești psihologia celor care vin în contact cu anii după care, mai târziu, se oltează cel mai mult: anii de studenție. Anii acesta, însă, mai mult decît oricînd. Premisele afirmării, deloc exagerate, trebuie căutate în lunie trecut, cînd partidul și guvernul au specificat, în Holărîrea privilegior la îmbunătățirea învățămîntului superior, forme noi prin care elementul muncitoresc trebuie îndrumat către facultăți. De atunci au început pregătirile lebrile pentru examenul de politehnic sînt studenții în urma examenului de burso. Oamenii cu copii de școală își cumpără maculatură, sau nu s-au născut nici un cuvînt din curs. Tinerii, al căror vis de totdeauna a fost facultatea, îl părăsesc pragul emfonații ca niște copii.

Există, pentru întreaga această întreprindere între universitate și uzină, un simbol: în consiliul științific al celui mai mare institut politehnic din țară, cel de pe Calea Griviței, anul din locuri este deținut de directorul celui mai mari uzine din țară, „23 August”. După atîția ani de viață în realitățile contemporane nouă, poate că nu vi se pare, în toate acestea, nimic de mirare. Vă rog să le raportați însă la următoarele fapte: Parisul, „orasul lumină”, are un institut care poartă numele lui Henri Poincaré, institutul are un serviciu de teorie fizică, al cărui conducător este prof. Louis de Broglie, unul din cei doi savanți francezi la care s-a închinat Nobel. El bine, membrul secției au ca „bază materială” pentru cercetări două camere și 14 scaune; 1/4 scaun de om. Guvernul nu înțelege că laboratorul — probabil sub influența imensului prestigiu al renumitului savant — un alt profesor, Escalingon, a murit în timpul unui accident de laborator, din cauza aparaturii învechite. Faptul pare într-adevăr de necrezut, însă datele se află consemnate în raportul instrucției judiciare. Și asta în timp ce la Iași, într-un oraș departe de strălucirea Parisului, un modest laborator de botanică pune la dispoziția fiecărui student un microscop.

Revelația auspiciilor teritice sub care se deschide anul universitar se adâncește pe măsură ce te tuznuzi în date. La Universitatea „C. I. Parhon”, catedra de socialism științific va realiza practic mult dezbătută predare diferențiată, iar studenții în filozofie încep cursuri noi de istoria științelor naturii și teoria cunoașterii. La medicină, două catedre de anatomie, în colaborare cu cea din Cluj, lucrează la definitivarea celui mai important „Tratat de anatomie umană” din cîte au apărut la noi în țară. La politehnică profesorul Edmond Nicolae anunță restructurarea cursului de aneni și propagare, și un curs nou, facultativ, de kibernetică, pentru anii IV și V. La Timișoara, viața a introdus în cursul catedrei de construcții civile un capitol nou: construcții agricole.

Peste tot nouă și toate îmbucurătoare, toate însemnînd pași spre mai bine. Asociațiile studenților pregătesc cicluri de conferințe științifico-educative interesante, pasionate chiar, pun la punct regulamentul consursului „În pas cu viața” (care va face concursul „Drumejiilor veseli” și căruia îi acordăm de pe acum... „25 de puncte”), grăbesc alcătuirea monografiilor de institut și publicarea buletinelui științific al cercurilor studențești. Zece, sute de lucruri noi, peste tot, în fiecare facultate și în fiecare institut...

Dați-mi voie, după ce m-am lăsat lura de condei, să mă las lura de gînduri și — de ce n-aș mărturisii-o — de amintiri. Putin în nostalgia? Poate. Vă destăinui motivul, cu sentimentul unei indiscreții față de mine însumi: după 16 toamne la rînd de participare nemijlocită — emoțional și activ — la prima zi de școală, în clasă și mai apoi în amintire, primul 1 octombrie în care te amesteci printre elevi și studenți numai ca să știi un reportaj nu se poate să nu-ți trezească nostalgia.

M. CHELARU

Vă facem pe plac, tovarășe director

FOILETON

Ori de cîte ori tovarășii Creangă, directorul școlii de 7 ani din comuna Nicolae Bălcescu, ralonul Medgidia, aude vorbindu-se sau citiște în vreun ziar despre legătura strînsă ce există între școală și familie în cutare sau cutare comună din țara noastră, se simte parcă săgetat în inimă... Îndignat de acest lucru, tov. Creangă își pune mereu aceeași întrebare: „Care este legătura ce există între școala noastră și părinții elevilor noștri de ce nu se vorbește și nu se scrie nicînd? De ce nu recunoaște nimeni sacrificiile pe care le fac eu pentru bunul mers al școlii, metodele pe care le folosesc pentru mîntuirea continuă a veniturilor ei?”

„Iată-ți acum, înmîntat de această întrebare, dragi tovarășii, un articol dintr-un ziar de școală care scoate odată din dulap conștient de procese verbale în care sînt consemnate, mare și cîte, seșinele școlii cu comitetul de părinți. Și citește!”

„Astăzi, 20 septembrie 1956, noi, comitetul de părinți (adică eu, directorul Creangă — își spune sieși directorul), fiind întrușii în seșina pentru constatarea contribuției bănești din partea părinților elevilor și justificarea cheltuielilor făcute, constatăm (adică constat) următoarele:”

„Așa citește și recitește cu admirație tov. director Creangă conținutul fiecărui proces verbal, se felicita în gînd pentru pricepere cu care le-a ticluit. Altorii, însă, rîde plin de satisfacție la gîndul celor ce se prolează dincolo de rîndurile ticlute. Sînt micile lui „clubucuri”. Ait cîtrele, cît și stivele din procesele verbale le ascund bine. Le ascunde și cîte o semnătură, pe ici-colo a vreunui membru din comitetul de părinți.”

„În definitiv, de ce să nu vedem partea pozitivă a lucrurilor? — își spune tov. Creangă. De ce să nu se vadă grija mea pentru școală? Și înimosul director își duce tabieturile mai departe, cu mici modificări, după împrejurări. Ei cere, de pildă, majoritățile părinților elevilor, să dea de 3-4 ori pe an cîte 10 lei, pentru cîntea pe care o au copiii lor de a urma cursurile școlii ce cu onoare conduce. Anul acesta, pentru a dovedi firea sa bună, înțelegătoare a hotărî să lase mai leștin. Decîndată le-a cerut numai tradiționalul bon

de 5 lei, care dă elevului dreptul să-și cumpere cărți școlare... În țara librăriei comunale se află un grup de școlari. Printre ei sînt și doi copii din clasa Ia. Vorbînd cu prietenii lor despre cărți, au auzit și ei de bonul de 5 lei al directorului, bon fără de care nu pot să-și iei cărți. Au mai auzit, de asemenea, că învățătoarea Maria Creangă, soția directorului, a certat-o pe tușo Lina, vînzătoarea de la librărie, cănu că a început distribuția cărților fără bonuri de la tovarășul director. Nerăbdătorii să-și cumpere și ei cărți, cei doi școlari au cerut părinților cîte 5 lei. Dar, spre dezamăgire lor, tușo Lina nu le dă cărți fără boni, numai pentru bonul adus de la directorul Creangă. În mijlocul lor de copii încolțesc atunci întrebările: pentru ce o fi luat tovarășul director 5 lei?”

La fel se întreabă majoritatea copiilor care urmează școala de 7 ani din comuna Nicolae Bălcescu. Părinții lor, însă, își pun întrebări mai complicate: cu ce drept directorul nu le dă voie, de cîlva ani încoace, să cumpere cărți copiilor pînă nu încasează cîte 5 sau 10 lei? Cu ce drept scrie acestuia o copie în acest an distribuția cărților? Pînd cînd o să mai continue acest sistem de „colaborare” cu părinții? De ce se lasă hotărîri în numele comitetului de părinți fără stirea acestuia? De ce se întocmesc procese verbale ale seșinilor comitetului de părinți fără ca acestea să aibă loc? De ce nu controlează organele de învățămînt activitatea directorului școlii din comuna Ia?”

Ecol acestor întrebări nu a ajuns însă la urechile directorului Creangă. În cancelaria școlii, el încă se mai necăjește că lumea nu-i vede meritele. „Degeaba muncesc în școala aceasta! Nimeni nu scrie și nu vorbește despre mine, nimeni nu mă țiclit!”

Iată, tovarășe Creangă, îți împlinim noi dorința. Am hotărî să „popularizăm” metodele dumitale de colaborare cu familia. Și oamenii din sat vorbesc de mult despre acest lucru. După cum vezi, se scrie și se vorbește și despre dumnea ta și nădăduim că nici spusele, nici scrisurile nu vor rămîne fără urmări.

MARIA GINDACU

INFORMAȚIE

Universitatea „C. I. Parhon” București aduce la cunoștința studenților înscriși pe anul de învățămînt 1956/1957 la cursurile fără frecvență de la facultățile de matematică-fizică, filologie (secția română-istorie), filozofie (secția ziaristică), științe naturale (secția biologie) și științe juridice și administrative că sesiunea de lichidare a examenelor din anul școlar 1956/1957 se ține între 15 și 30 octombrie 1957.

In opt ani de libertate

Marele popor chinez a sărbătorit la 1 octombrie împlinirea a opt ani de la proclamarea Republicii Populare Chineze. Victoria revoluției populare chineze condusă de partidul comunist a constituit un eveniment de o importanță covârșitoare în istoria milenară a Chinei. Infringând regimul reacționar al lui Cian Kai-si, poporul chinez s-a descătușat din lanțurile robiei feudalo-capitaliste și a pornit victorios pe drumul construirii socialismului. În istoria poporului chinez a început o eră nouă.

În cei opt ani care au trecut de la proclamarea Republicii, poporul chinez a dobândit în toate domeniile vieții succese remarcabile, care au schimbat în mod radical aspectul țării. Astăzi China are o puternică industrie socialistă, o agricultură care a realizat pași însemnați pe drumul cooperativizării, o cultură înaltă ce se dezvoltă victorios pe bazele străvechii civilizații chineze. Pe arena internațională, R.P. Chineză se bucură de un prestigiu uriaș.

Poporul român urmărește cu viu interes victoriile poporului chinez frate, bucurându-se de fiecare nouă biruință în opera de construcție socialistă din China.

Marele filozof și pedagog chinez Confucius, călătorind în anul 484 înainte erei noastre prin principatul Vel, remarca prin principii săi că această regiune chineză are o populație foarte numeroasă și că ea trăiește într-o mizerie cumplită. — Ce mulți oameni! — exclamă Confucius.

Unul din discipolii săi, Jan Iu, îi întreabă atunci:

— Ai spus că sînt mulți oameni. Bine, dar ce e de făcut?

La care Confucius răspunde:

— Trebuie să fie învațuți!

— Să presupunem că au fost învațuți, ce ar fi de făcut atunci?

— adăugă Jan Iu.

— Să fie instruiți — afirmă categoric Confucius.

Cuvintele marelui gânditor Confucius își găsesc astăzi înfăptuirea în marea operă revoluționară din China poporului.

Într-adevăr, astăzi în Republica Populară Chineză porțile culturale și ale științei au fost deschise păturilor celor mai largi ale poporului. Dintr-un anapanel clăsele au fost înființate în toate satele și în toate orașele, învățămîntul a devenit un bun al maselor. Marea Chină este un uriaș șantier și în același timp o uriașă universitate populară. După eliberare, cultura și învățămîntul s-au dezvoltat într-un ritm uimitor de rapid. În China există astăzi 529.000 de școli elementare, cu un număr de 63.000.000 de școlari, 6.700 școli medii cu un număr de 5.160.000 de elevi. Succese remarcabile s-au realizat în domeniul lichidării analfabetismului; numărul neștiutorilor de carte s-a redus în ultimii ani la 20.000.000.

China dispune astăzi de 294 universități și institute de învățămînt superior. Numărul studenților s-a ridicat la 443.000, iar numărul absolvenților a totalizat în numărul cincinalului 280.000.

Aceste cifre sînt într-adevăr foarte mari, chiar raportate la populația de peste 600.000.000 locuitori a Chinei populare. Dar dacă ne-am

Copiii fericiți ai Chinei

rezuma numai la atît, am avea o imagine încă incompletă asupra revoluției culturale ce se înfăptuiește astăzi în China.

În China nouă imensa majoritatea a celor chemați să cucerescă cetatea științei sînt fiii clasei muncitoare. În momentul de față, elevii de origine muncitorească și țărănească din școlile medii reprezintă 86% din numărul total, iar cei din școlile elementare 80%.

Bazându-se pe tradițiile străvechii culturi chineze, învățămîntul se dezvoltă în China în mod armonios, pe baza îndrumării înțelepte ale

Partidului Comunist Chinez. Orientarea „să se ia la întrecere toți oamenii de știință” lansată de partidul comunist, ca și lozincă „expediția pentru cucerirea științei” au jucat și joacă un rol stimulator în ridicarea nivelului calitativ al învățămîntului. Astăzi, majoritatea considerabilă a pedagogilor din Republica Populară Chineză prezintă ca ideologie conducătoare în predarea tuturor materiilor trebuie să fie ideologia marxist-leninistă.

Au trebuit să treacă mai bine de 2400 de ani pentru ca cerința marelui gânditor chinez — „instruire” — să fie îndeplinită. De la cerința lui Confucius — „instruirea” — și pînă la lozincile „expediția pentru cucerirea științei” și „să se ia la întrecere toți oamenii de știință” este o cale tot atît de lungă și grea ca și de la China antică pînă la China socialistă, ca de la ignoranță pînă la știință.

La opt ani de la eliberarea patriei sale și de la proclamarea republicii populare, poporul chinez vede cu proprii săi ochi cum se înfăptuiește visul de aur al celor mai buni fii ai săi.

Lupta cadrelor didactice pentru îmbunătățirea situației școlii

Atenția oamenilor muncii din lumea întreagă este îndreptată spre cei de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor, care s-a deschis azi la Leipzig. În centrul dezbaterilor congresului stă problema lărgirii și consolidării unității sindicale de acțiune, astăzi pe plan internațional și pe plan național.

F.I.S.E., departamentul profesional al I.S.M., a desigur și desfășoară o largă acțiune în vederea realizării unității în lupta a cadrelor didactice.

Conferința mondială a educatorilor de la Varșovia, care a avut loc între 20-29 august a.c., a scos în evidență succesele obținute în această luptă. Ea a ajutat cadrele didactice care reprezintă marea majoritate a educatorilor din lumea să ajungă la un punct de vedere comun care se prezintă acum la Congresul de la Leipzig.

Cu prilejul Conferinței de la Varșovia, redacția noastră s-a adresat unor delegați și invitați cerîndu-le să arate pe scurt care este în momentul de față situația învățămîntului din țara pe care o reprezintă și cum luptă cadrele didactice pentru îmbunătățirea situației școlii și educatorilor.

În acest număr publicăm cîteva declarații privind situația din India, Ceylon, R. D. Vietnam, Sudan. Aceste declarații dovedesc dorința cadrelor didactice de a lupta unite pentru îmbunătățirea situației școlii și a slujitorilor ei.

JANKI VALLABH BHARGAVA
vicepreședintele Asociației profesorilor din statul Madhya Bharat — India

Desăvîrșirea independenței Indiei a deschis largi perspective pentru o viață nouă, pentru o viață mai bună. Indiei i s-a atribuit în loc de cinste în Organizația Națiunilor Unite. În același timp, polițierii de pace a guvernului nostru și contribuția pe care o dă acesta la dezvoltarea relațiilor prietenești între popoare i-au asigurat o simă universală.

Este firesc ca reprezentanții veniți din diferite țări ale lumii pentru a asista la conferința profesorilor din Varșovia să fie interesați în a cunoaște viața învățătorilor din India și condițiile de muncă în școli. În India, imperialismul britanic a lăsat în urma lui 90% analfabeți. Înca puțin puțin lăsată nici pe jumătate analifabetismul, deoarece India numără o populație de 400.000.000 de locuitori și se poate înțelege cu ușurință că proporții mari are la noi problema alfabetizării. În al doilea rînd, după independență am fost obligați să facem față unor greutăți nemăsurate ca în rezolvarea problemelor cum sînt de pildă aceea a menținerii unității naționale și a mîntuirii populației de sărăcie și de totuși problemele învățămîntului nu au fost neglijate. Constituția noastră prevede ca în rîstimp de 10 ani să se stabilească în India cursul primar obligatoriu și gratuit.

În privința învățămîntului nostru la nivel elementar, desigur în acest timp este foarte greu să asigurăm condiții bune de lucru în școli. De aceea acum, de exemplu, fiecare colegiu școlar lucrează în condiții precare. Creșterea rapidă a numărului de elevi duce la aglomerația claselor. Astfel numărul elevilor într-o clasă se ridică adesea pînă la 60.

La noi, mai există școli care sînt conduse de către foruri religioase, ele trebuind să respecte însă instrucțiunile care se dau tuturor școlilor din India.

Cît despre învățătorii și profesorii, Educatorii din India suferă foarte mult din punct de vedere financiar. Învățătorii de cursa primară primesc o plată mai mică decît un omul slujbaş administrativ la Delhi. De asemenea, starea socială a învățătorului nu este deloc încurajătoare. Chiar un lucrător necalificat dintr-o moară cîștigă mai mult decît un învățător care a consacrat 10 ani din viața sa studiului în școli. Deci salarii mici, pregătire în condiții grele — fiind vorba de clase supraaglomerate — la o soartă în învățătorii din India. Cel care muncește în învățămînt de stat nu asigură stabilitatea în muncă și o bucurie de dreptul la pensie de bătrînețe. Cei din școlile particulare conduse de cîteva institute — religioase sau nereligioase — nu au nici măcar această siguranță.

Majoritatea școlilor sînt de stat, dar administrarea lor nu este atît de democratică ca în țările socialiste. Unele învățătorii sînt izolate de colectivele care desfășoară munca administrativă. Muncă de director, precum și cea de inspector este efectuată numai de funcționari administrativi în departamentul educațional. În mod firesc aceasta duce la o control birocratic al procesului de educație. Învățătorii și profesorii — chiar cei mai buni dintre ei — nu au dreptul să conteste alegerea organelor de conducere ale școlilor. În același timp inspectorii și directorii rămîn reținuți, nereușind unirea învățătorilor și profesorilor. Chiar în cazul că le recunoștem, atîtutudinea lor față de acest fel de unire nu este dintre cele

mai cordiale. Un profesor poate fi demis de către un inspector sau un director, fără să se ceară referințe Uniunii învățătorilor.

După cum se vede, în India viața învățătorilor și profesorilor nu este oare strălucită. Dacă un învățător sau profesor al unui colegiu are posibilitatea de a căpăta o funcție administrativă, el va fi ferit să-și păstreze funcția sa de profesor. Desigur, acest lucru se explică prin situația de fapt. Poporul și guvernul nostru sînt conștiente de această stare de lucruri, dar nu au încă posibilitatea de a îmbunătăți condițiile de muncă în școli. Fuziunea uniunilor de învățători și profesori din fiecare stat al uniunii indiene cu cele două organizații reprezentative de pe întreaga India denumite „Federația asociațiilor de educație din întreaga Indie” și „Asociația învățătorilor de școli elementare din întreaga Indie” este un semn înmărmurător al creșterii unității între învățătorii indieni. Acest lucru este totodată în deplină concordanță cu dezideratele Cartei educatorilor, el avînd drept scop realizarea unei educații democratice și a unor condiții mai bune de muncă pentru toți învățătorii și profesorii indieni.

Vom respecta Ziua Cartei în India și vom fi fericiți să întîlnim învățătorii din întreaga lume cu ocazia sărbătorii Cartei mondiale a educatorilor.

Urez deplin succes învățătorilor din întreaga lume pentru realizarea educației democratice, pentru pace și prietenie între popoare.

Un număr de copii dintr-o clasă în perioada rezistenței. Băncile erau construite de elevi.

O clasă de copii vietnamezi în perioada rezistenței. Băncile erau construite de elevi

I. ARIYAWANSA
secretar general al Uniunii educatorilor din Ceylon

În Ceylon — care are 9.000.000 de locuitori — în momentul de față frecventează școlile 1.500.000 de copii. Numărul elevilor a crescut rapid după ce a fost introdus învățămîntul gratuit. Acum Ceylonul are 53.000 de învățători și profesori. Ei sînt organizați în două mari uniuni: Uniunea educatorilor de stat din Ceylon și Uniunea națională a educatorilor din Ceylon — care duc o campanie comună pentru a determina noul guvern să accepte formarea unei singure uniuni a tuturor învățătorilor și profesorilor din Ceylon. Uniunile învățătorilor sînt inițiatorii luptei de marș proporții ce s-a dus împotriva guvernului reacționar, și cele care au sprijinit formarea unui nou guvern progresist. Ele ajută acum noul guvern să edice salariile învățătorilor și profesorilor, să îmbunătățească mereu condițiile de muncă ale acestora și, în general, să vindece rănille fide de imperialismul britanic și să ridice nivelul cultural al poporului întru îndeplinirea cerută de o societate democratică.

FATHI HASSAN
profesor de istorie în Sudan

Nu avem școli suficiente. Numai aproximativ 12% din copiii noștri care au terminat cursul primar gîsesc loc în școlile secundare. Trebuie menționat totuși că numai aproximativ 50% din copii au locuri în cursul primar.

Calificarea pedagogilor nu mai corespunde cerințelor pe care le impune actuala împrejurare. Aceste fel de calificare a fost organizată de către englezi, potrivit intereselor lor. Acum, după cîștigarea independenței, noi trebuie să schimbăm situația.

Pentru școlile existente nu avem suficienți învățători sudanezi, astfel că în școli predau încă mulți profesori și învățători străini. Se știe bine însă că situația aceasta nu poate să se prelungească mult timp și de aceea noi luptăm pentru lichidarea ei.

Limba de predare în școli e încă cea engleză. Faptul că nu se folosește încă în școlile limba arabă și copiii noștri sînt obligați să învețe într-o limbă străină reprezintă, pe lângă alte numeroase dezavantaje înțelese ușor de fiecare, și o mare piedică pentru copii în asimilarea cunoștințelor, în special în primii ani de învățămînt.

Această situație mostenită din timpul dominației engleze are o semnificație clară. Bineînțeles în școli se predă, ca materie de învățămînt, limba arabă. Guvernul încearcă acum să introducă araba ca limbă de predare. Aceasta pune în fața noastră sarcini încredințate. Trebuie să găsim și să creștem termenii tehnici adecvați să elaborem manuale etc.

Problema cea mai dificilă dintre toate este cea a fondurilor necesare construcției de școli, materialului didactic și pregătirii de pedagogi.

Acestea sînt sarcinile pe care le avem de îndeplinit în momentul de față.

TRANNHAR DU
secretar adjunct al Sindicatului muncitorilor din învățămînt din R. D. Vietnam

De la victoria din august 1945, trecînd prin toate etapele rezistenței pînă la restabilirea păcii, numărul școlilor și al elevilor din R. D. Vietnam a crescut în proporții inimaginabile în comparație cu perioada cea mai înfloritoare a școlii din timpul dominației franceze. Învățămîntul elementar, de pildă, a crescut cu 360%. Învățămîntul superior am putea spune că a fost creat aproape din nimic. Actualmente există cinci facultăți și aproape 4.000 de studenți. Școlile tehnice numără 15.000 de elevi, care studiază foarte conștient, pentru a putea participa cu succes la reconstrucția țării. Analfabetismul, care cuprindea mai mult de 95% din totalul populației, va fi lichidat la sfîrșitul acestui an. La toate aceste se adaugă o școală de învățămînt popular care, pe baza unui program redus de doi ani, a pregătit elevii pentru concursul de admitere în facultăți. Anul trecut mai mult de 100 de elevi ai acestei școli au fost admiși în facultăți.

I. DRAGU

IMPOTRIVA SEGREGAȚIEI RASIALE

Revista „Enseignants du Monde”, care apare la Paris, publică o scrisoare adresată președintelui S.U.A., Eisenhower, de către conducerea Federației Internaționale a Sindicatelor Lucrătorilor din învățămînt.

Autorii scrisorii cer, în numele celor 7.500.000 de lucrători din învățămînt grupați în această federație, lichidarea completă a segregăției rasilie în școlile din S.U.A. și neadmiterea repetării unor incidente de felul acestora care au avut loc la Little-Rock.

PĂRERILE D-LUI LIBBY

D-l. Libby nu este un călășean oarecare al S.U.A. Numele său a devenit cunoscut mai ales de cînd este membru al comisiei americane pentru cercetarea atomică. În această calitate el a acordat, nu de mult, revistei „United States News and World Report” un interviu în legătură cu situația științei în S.U.A. și în Uniunea Sovietică. Cîteva din reflecțiile sale ne-au atras în mod deosebit atenția.

Așa, bunăoară, d-l. Libby recunoaște, nu fără părere de rău, că Statele Unite au rămas în urma Uniunii Sovietice în ceea ce privește dezvoltarea științei. În felul acesta el îi pune în marea încurcatură pe „experții americani” în problemele rusești și pe propagandiștii care au trimbat pe toate căile și prin toate mijloacele că înțelegerea în dezvoltarea științei ar delin-o S.U.A. „Contribuția rusească la știință — arată d-l. Libby — este foarte bună”.

Această recunoaștere are o profundă semnificație. Ea vine din partea unui om care nu poate fi cituși de puțin bănuț de sentimente anti-americane sau de simpatie pentru Uniunea Sovietică și pentru realizările ei. D-l. Libby are însă o simțire realistă. Ca membru al comisiei americane pentru energia atomică el a urmărit cu atenție și ste bine de ce sentimente anti-americane sau de simpatie pentru Uniunea Sovietică în acest domeniu al științei. El își reamintește, desigur, cum s-au făcut de rîs campionii politici de forță din Occident, care, atunci cînd a apărut bomba atomică americană, susțineau că Uniunea Sovietică va avea nevoie de 15-25 ani pînă va fabrica arma nucleară. El cunoaște de asemenea toate afirmațiile propagandei din țara sa cu privire la preinșă superioritate a S.U.A. în domeniul balisticii, două cum

cunoaște și soarta rachetelor Atlas, Snark și Thor care s-au grăbit să se prăbușească în câteva secunde de la lansarea lor, timp insuficient pentru a conserva mult rîznicia inițiată. În același timp li este bine cunoscută experimentarea cu succes în Uniunea Sovietică a rachetei balistice intercontinentale cu mai multe trepte și cu o rază foarte mare de acțiune.

O a doua recunoaștere a d-lui Libby se referă la cauzele care determină superioritatea Uniunii Sovietice în domeniul științei. Vrînd nevrînd, el recunoaște astfel superioritatea sistemului sovietic, a modului de viață sovietic, care pregătește cadre de specialități cu o înaltă calificare științifică. El afirmă, pe bună dreptate, că „marea masă de tineri studenți sovietici trebuie să dea aproape în mod matematic cîteva oameni de prim rang în domeniul științei”.

Considerăm că nu este lipsit de importanță să-i amintim d-lui Libby că la „marea masă de tineri studenți sovietici” despre care vorbea în interviul său s-au adăugat anul acesta alți 426.000 de studenți care au fost primiți în noua universitar în școlile sovietice. În această toamnă s-au deschis universitățile și institutele noi, s-a îmbogățit considerabil fondul de cărți al bibliotecilor, s-a înmulțit numărul laboratoarelor. În Baszkiria și în R.S.S.A. Khabardino-Balkar s-a deschis cîte o nouă universitate. La Tseropol și Akhtubinsk s-au înființat institute noi de medicină, la Universitatea din Iakutia, la Institutul de medicină din Ihabarsk, la institutele pedagogice din Krasnoyarsk și Siumi, la institutele de tehnologie chimică din Ivanovo, la Institutul de petrol din Groznîi și la alte institute s-au înființat.

Într-un număr dintr-o revistă sovietică din anul 1950, d-l. Libby se întreabă: „Va fi oare nevoie de un nou Hitler pentru ca în S.U.A. să seosească mari savanți ca Einstein, Oppenheimer etc.?” După ce subliniază toate acestea, conștient că însăși soluția salvatoare pentru onorarea S.U.A., d-l. Libby conchide pînă de întes: „dacă vrea să susțină în mod victorios cursa cu U.R.S.S. în domeniul științei și tehnicii, America va trebui să întreprindă o muncă de omni-dă și să-și întindă”. Comentariul lui se pare de prisos. Păreri d-lui Libby sînt păreri ale unui om care cunoaște cel mai bine realitățile din țara în care trăiește.

374 de absolvenți ai școlilor medii din Șanhai se stabilesc la țară pentru a lucra în cooperativele agricole. În câmp: înscrierea primilor agricultori cu instrucția școlară terminată.

COPIII FĂRĂ ȘCOALĂ

Fără să vrei, la fiecare început de toamnă, privind cîndurile de copii care se îndreaptă vesel spre școlile de clasă, gîndul îți zboară spre viitor. Spre viitorul acestor copii, spre viitorul țării. Ei vor ajunge muncitori, ingineri, medici, arhitecți, vor ține prînsă mai departe fiacără vie a muncii creatoare, a științei, a tehnicii, vor face lumea mai bună și mai frumoasă. Ei sînt speranța și viitorul omenirii, către ei se îndreaptă toată atenția părinților, a statului, a întregului popor.

Există însă țări unde nu toți copiii pot merge la școală. O asemenea țară este Spania, unde anul acesta, din trei milioane de copii de vîrstă școlară un milion vor rămîne în afara școlii. Un milion de mame din statele Spaniei, din Madrid, Valencia sau Barcelona vor sta îndurătoare în pragul caselor sărmăne, privind cum copiii lor iau drumul maldemelor.

Motivul îl arată, răsplat, însuși directorul general al învățămîntului elementar din Spania, Teno Artigas, care a dat publicității știrea de mai jos: „N-avem profesori, n-avem școli! Pentru a face față nevoilor școlare trebuie căldite încă cel puțin 25.000 de școli”.

Concluziile explicații din partea reprezentanților unui guvern care are încă 80 la sută din bugetul anual pentru armament și doar 4,5 la sută pentru nevoile culturale!

Și rezultatul unei asemenea repartiri nu înțirile desigur să se vadă. Din 29 milioane spanioli, patru milioane sînt analfabeți! După statistice oficiale, din cauza mizeriei și foamei, în Spania moare la fiecare trei minute un copil. Iar pe acei care rămîn în viață li așteaptă un destin mizer. De la o vîrstă fragedă, copiii spanioli sînt nevoiți să-și câștige o bucată de pîine muncind din rîspuțeri. 700.000 de copii, în mare parte în vîrstă de 6 ani, munesc pe ogoare, primind cîte 2-3 peșteș pe zi, care nu ajung nici pentru 400 gr. pîine. Alții lucrează în fabricile de sticlă, în industria peștelui, în mine. În industria textilă, din 6 muncitori unii este copil. Și mai gravă este situația în același care nu au nici măcar posibilitatea acestui mizerabil câștig. Ei înveță de mic să cerșescă. „Prelucind unde am fost prin Spania — scrie ziarul francez „Ayon — am văzut copii cerșetori. Palizi, rahitici, cu pleurele obrazului zbîrcit, copiii spanioli sînt, de mici, niște oameni bătrîni”. Presa spaniolă este și ea nevoiță să dea în vileag această îngrozitoare situație, făcînd adesea apel la caritatea publică pentru a ajuta pe copii.

Tot statistice oficiale spanioli arată că în Spania funcționează 33 tribunalet pentru minori, 11 penitenciare, 36 case de reținere și 349 locuri de detențiune pentru copii. Sînt singurele instituții pentru copii a căror număr, din nefericire, crește.